

КОЛОМІЄЦЬ Анатолій Панасович (03. 10. 1918, с. Савинці, нині Миргород. р-ну Полтав. обл. — 19. 04. 1997, Київ) — композитор, піаніст, педагог. Брат [В. Коломійця](#). Канд. мистецтвознавства (1959). Заслужений діяч мистецтв України (1994). Член СКУ (1942). Навч. у Київ. консерваторії (1938–41, істор.-теор. ф-т; водночас 1939–41 — композитор. ф-т, кл. [Л. Ревуцького](#)), закін. Ташкент. консерваторію (1943) та аспірантуру при Київ. консерваторії (1951; кл. [Л. Ревуцького](#)). 1943–45 — концертмейстер Київ. укр. драм. театру ім. І. Франка (Ташкент); 1944–54 — викладач Київ. муз. училища. Від 1951 — у Київ. консерваторії: від 1971 — професор кафедри композиції. У твор. доробку — твори хор., вокал., інструм., симф., сценіч. музики, обробки укр. нар. пісень, особливо про молодь і для молоді, зокрема пед. репертуару для муз. шкіл і училищ, ВНЗів. Муз. ред. видання творів [М. Лисенка](#), [К. Стеценка](#), [В. Косенка](#), [Л. Ревуцького](#), [М. Вериківського](#), [Г. Верьовки](#). К. започаткував написання творів великої форми для сольного, концерт. виконання на бандурі. У співавт. з [В. Кирейком](#) написав кантату «Іванів гай» (пам'яті І. Котляревського, 1969, сл. [М. Рильського](#)). Відредагував і завершив дит. оперу «Івасик-Телесик» [К. Стеценка](#) (1962). У співавт. з [Л. Ревуцьким](#) та [Г. Майбородою](#) здійснив ред. Концерту для фортепіано із симф. оркестром [В. Косенка](#) (1967). Як піаніст виконував твори [М. Лисенка](#), [С. Рахманінова](#), [Ф. Шопена](#), [Ф. Шуберта](#) та ін. Серед учнів — [О. Білаш](#), [Л. Дичко](#), [В. Ільїн](#), [І. Карабиць](#), [О. Костін](#), [О. Осадчий](#), [І. Поклад](#), [Є. Станкович](#), [М. Степаненко](#), [В. Філіпенко](#). Ім'я К. присвоєно дит. муз. школі в Миргороді, вулиці у с. Савинці. Мемор. дошки К. встановлено на фасаді будинків на вул. Софійська, № 16/16 (Київ), Полтав. муз. училища (арх. [В. Коломієць](#); обидві — скульптор [В. Зноба](#)) та

школи у с. Великі Сорочинці Миргород. р-ну.

Основні твори

балети – «Блискавочка» (1958, не заверш.), «Улянка» (1959, лібрето [Н. Скорульської](#) за оповіданням «Лісничиха» [О. Донченка](#)); для симф. оркестру – «Поема» (1943), «Варіації на українську народну тему» (1956), Сюїта з балету «Улянка» (1962); для фортепіано – «Соната» (1941), «Два узбецькі танці» (1943), «Українська танцювальна сюїта» (1948), «Шість етюдів-картин» (1961), «Педагогічні п'єси» (для 1, 2, 5–7 кл. дит. муз. шкіл, 1967), «Прийди, прийди, сонечко» (12 транскрипцій для фортепіано зі зб. [Л. Ревуцького](#), 1968), Концертна фантазія на теми з опери «Тарас Бульба» [М. Лисенка](#), перекладення для 2-х фортепіано Увертюри до опери «Тарас Бульба» (муз. ред. [Л. Ревуцького](#); обидва – 1951); для бандури – «Варіації на тему словацької народної пісні» (1958), «Українська соната» у супроводі фортепіано (1964), 12 п'єс для сольного виконання (1966), «Народна балада» (1974), зб. творів для бандури (1972, 1979), для дуету бандур – «Ноктюрн», «Народна соната» (обидва – 1984), «Поема-спогад» (1985); для фагота з фортепіано – «Скерцо» (1950), «Вальс» (1979); для баяна – «Карнавальний вальс», «Український хоровод» (обидва – 1960); для віолончелі з фортепіано – «Ноктюрн» (1965); для кларнета з фортепіано – «Ноктюрн» (1977); для скрипки з фортепіано – «Українська соната» (1992); для хору а капела – «Сон» (сл. [М. Рильського](#)), «Гопак» (сл. [Т. Шевченка](#); обидва – 1944), «Моя любов» (1966), «Легенда» (1970; обидва – сл. [В. Сосюри](#)), «Дударики» (1977, сл. [П. Воронька](#)), «Прославний хор [М. Гоголя](#)» (1984, сл. [П. Тичини](#)), обробки нар. пісень; солоспіви на сл. [Лесі Українки](#), [В. Сосюри](#), [М. Рильського](#), [М. Лермонтова](#); цикл романсів на сл. [Я. Павлюк](#).

Рекомендована література

1. Жуковський Г. Творець дзвінких мелодій // Веч. Київ. 1968, 7 жовт.;
2. Майборода П. Слово про композитора. К., 1988;
3. Сюта Б. Майстер мистецьких звучань // КіЖ. 1993, 30 жовт.;
4. Івахненко Л. Митець знайомий і незнайомий // Музика. 1993. № 6;
5. [Некролог] // КіЖ. 1997, 29 трав.;
6. Дремлюга М. Анатолію Коломійцю було б 80 // Миргород. 1998, 3 груд.;
7. Івахненко Л. Композитор характерного самобутнього стилю // УМГ. 1999, січ.;

8. Її ж. Анатолій Коломієць. Творчий портрет. К., 2002; педагог // УМГ. 2009. № 1.
9. Муха А. Лицар музики // КіЖ. 2003, 10 верес.; Л. І. Жиліна
10. Коломієць В. Багатогранний музикант, композитор,

Бібліографічний опис:

Коломієць Анатолій Панасович / Л. І. Жиліна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4172>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).